
reggel

mért reggel fut a háton végig a rémület ujjja
göögünk láncingét mért reggel veri át
füрге nyilával a kétség csördül a vekker a reggel
bús hadi kürtje hahó ugrik az én gyönyörűm
vesz papucsot macisat hamar oldja le szép derekáról
két ölelő karomat fut ki pisilni hamar
mért reggel jut eszünkbe hogy elhagy a nő kit imádunk
hallva az ágyból az új nap csobogó zajait
míg cseng távoli rétek csendje fülünkbe szemünkről
most veszi játszva csak el puha lánytenyerét a halál
kint füttyöreszik a víz és vígan pittyen a mikró
bögrék és kanalak összeütődnek és im
instant oldódik kakaópor a tejben a vízben
kávé és teafű rebben ezerfele szét
mert négyféle nedűt hörpint föl ilyenkor a drága
kávét dzsúszta kakaót gyömbér ízű teát
csészefülek félénken az ujjja köré tekerednek
nyújtja nyakát a fiók táta a csőre felé
bújj még bújj ide még nyomj csókot a számra te drága
forrót és hideget édeset és keserűt
vagy csak az ujjbegyedet húzd végig az ajkamon egyszer
nem lehet ó tudom én nincs neked arra idő
nincs neked arra idő cica fut ki a kádból a víz már
futsz ki a kádroz ezért módszeresen mosakodsz
arc fül nyak hát kéz láb intim részek a sorrend
mindet megmosod és megtörölsz bekened
arckrém kézkrém bőrfeszítő krém meg ilyesmi
s már kezded illatosan száz bugyi közt kotorász
melltartót veszel és igazítod benne a mellel
festett fűrtjeidet kunkorítod kifelé
most ez a szoknya vagy az és a pink top ehhez hogyan illik
és hogy a blézer a blúz a szőrgalléros izé
mért hat reggel a testnél meztelenebbnek a lélek
mért vacog úgy miután partra sodorja az éj
hol van a nap mi sütötte a szél hova fújta ruháit
álmok gyöngyeivel vállán mért vacog úgy
most a harisnya jön itt nejlón vagy necc az a kérdés
az nem időszerű még erről a szem leszaladt
nincs egy percnél idő hiszen annyi a tennivaló még
szemhéjpúdert kell tenni szemedre lilát
szempillát bodorítani festeni rúzzsal a szádat
gyűrű csatt divatos hajgumi fülbevaló
egyetlen vakító kincsem te vagy énnekem édes
érted hagytam el én egykor a fél szememet
érted jöttem idáig e völgybe bicegve falábon
ások a mélybe le most nyitva a láda üres
nincs meg az autókulcs kiabálsz macikám hova tettem
nem láttad valahol jársz kipp-kopp föl-alá
nézed a tegnapi táskát nézed a tegnapielőtti
nincs meg nincs meg a kulcs szépek a szádon a csék
hát hogy utálom a sok kollegádat egész nap a cégnél
ó hogy gyűlölöm én délben a pizzafutárt
mért neki rúzsos a szád és a lábfejednek neki billeg
a gonddal kipucolt francia női cipő
mért neki vagy szép mert neki mondod a cséket olyankor
négy fal közt lakom én meglett végül a kulcs
meglett végül a jó retikülben volt a helyén csak
ott volt pont legalul rajta a két telefon
négy fal közt lakom én hova nem süt a nap se be reggel
egyetlen cicomám fénysugaram te vagy és
zsebkendő szemüvegtok a tárcsa a jogszi a fésű
gyorsan megcsókolsz rám mosolyogsz kisietsz
elmész zacc kakaócsik ennyi marad csak utánad
ujjnyi a dzsúszból pár pöndörödő teafű

reggel

mért reggel fut a háton végig a rémület ujjja
göögünk láncingét mért reggel veri át
füрге nyilával a kétség csördül a vekker a reggel
bús hadi kürtje hahó ugrik az én gyönyörűm
vesz papucsot macisat hamar oldja le szép derekáról
két ölelő karomat fut ki pisilni hamar
mért reggel jut eszünkbe hogy elhagy a nő kit imádunk
hallva az ágyból az új nap csobogó zajait
míg cseng távoli rétek csendje fülünkbe szemünkről
most veszi játszva csak el puha lánytenyerét a halál
kint füttyöreszik a víz és vígan pittyen a mikró
bögrék és kanalak összeütődnek és im
instant oldódik kakaópor a tejben a vízben
kávé és teafű rebben ezerfele szét
mert négyféle nedűt hörpint föl ilyenkor a drága
kávét dzsúszta kakaót gyömbér ízű teát
csészefülek félénken az ujjja köré tekerednek
nyújtja nyakát a fiók táta a csőre felé
bújj még bújj ide még nyomj csókot a számra te drága
forrót és hideget édeset és keserűt
vagy csak az ujjbegyedet húzd végig az ajkamon egyszer
nem lehet ó tudom én nincs neked arra idő
nincs neked arra idő cica fut ki a kádból a víz már
futsz ki a kádroz ezért módszeresen mosakodsz
arc fül nyak hát kéz láb intim részek a sorrend
mindet megmosod és megtörölsz bekened
arckrém kézkrém bőrfeszítő krém meg ilyesmi
s már kezded illatosan száz bugyi közt kotorász
melltartót veszel és igazítod benne a mellel
festett fűrtjeidet kunkorítod kifelé
most ez a szoknya vagy az és a pink top ehhez hogyan illik
és hogy a blézer a blúz a szőrgalléros izé
mért hat reggel a testnél meztelenebbnek a lélek
mért vacog úgy miután partra sodorja az éj
hol van a nap mi sütötte a szél hova fújta ruháit
álmok gyöngyeivel vállán mért vacog úgy
most a harisnya jön itt nejlón vagy necc az a kérdés
az nem időszerű még erről a szem leszaladt
nincs egy percnél idő hiszen annyi a tennivaló még
szemhéjpúdert kell tenni szemedre lilát
szempillát bodorítani festeni rúzzsal a szádat
gyűrű csatt divatos hajgumi fülbevaló
egyetlen vakító kincsem te vagy énnekem édes
érted hagytam el én egykor a fél szememet
érted jöttem idáig e völgybe bicegve falábon
ások a mélybe le most nyitva a láda üres
nincs meg az autókulcs kiabálsz macikám hova tettem
nem láttad valahol jársz kipp-kopp föl-alá
nézed a tegnapi táskát nézed a tegnapielőtti
nincs meg nincs meg a kulcs szépek a szádon a csék
hát hogy utálom a sok kollegádat egész nap a cégnél
ó hogy gyűlölöm én délben a pizzafutárt
mért neki rúzsos a szád és a lábfejednek neki billeg
a gonddal kipucolt francia női cipő
mért neki vagy szép mert neki mondod a cséket olyankor
négy fal közt lakom én meglett végül a kulcs
meglett végül a jó retikülben volt a helyén csak
ott volt pont legalul rajta a két telefon
négy fal közt lakom én hova nem süt a nap se be reggel
egyetlen cicomám fénysugaram te vagy és
zsebkendő szemüvegtok a tárcsa a jogszi a fésű
gyorsan megcsókolsz rám mosolyogsz kisietsz
elmész zacc kakaócsik ennyi marad csak utánad
ujjnyi a dzsúszból pár pöndörödő teafű

ἸΩ ξεῖν ", ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι

*Hó kszein', angelein Lakedaimonioisz, hoti téde
keimetha, toisz keinón rhémaszi peithomenoi*

*Itt fekszünk, vándor vidd hírül a spártaiaknak:
Megcselekedtük, amit megkövetelt a haza*

ἸΩ ξεῖν ", ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι

*Hó kszein', angelein Lakedaimonioisz, hoti téde
keimetha, toisz keinón rhémaszi peithomenoi*

*Itt fekszünk, vándor vidd hírül a spártaiaknak:
Megcselekedtük, amit megkövetelt a haza*